

[Berlau]

væk være sådan, at en stor del af ungdommen kommer til at finansiere sig og sin uddannelse gennem banker og finansieringsinstitutter – til skade for den tilværelse, de skal leve i fremtiden. Derfor kan man sige, at det er en glædens dag, men det er så sandelig også en sorgens dag, for alternativet havde egentlig været ganske klart og logisk.

Det forslag, Fælles Kurs har fremsat i tidligere tid her i Folketinget, ville have sørget for, at alle var kommet til at stå lige, at alle havde fået en rimelig økonomisk dækning under uddannelsen, og at ingen bagefter var kommet i lommerne på bankerne og dermed i evig trældom.

Derfor er den del af seancen, som i dag hedder nye forvirrede regler, ikke det, der skal knytte sig til glædens dag. Fælles Kurs vil alligevel stemme for lovkomplekset ud fra nogle betragtninger, som hører til glædens dag, nemlig at der på trods af vores bekymringer omkring det her er nogle forbedringer i forslaget. Men det skal siges, at der havde været en anden vej og en bedre vej at gå, både til fordel for samfundet og bestemt til fordel for de enkelte unge mennesker.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Vi har nu hr. Erling Olsens ord for, at hvis Socialdemokratiet havde været i regering, havde man ikke brugt en øre på dette formål. Det håber jeg at alle uddannelsessøgende husker ved næste valg. Det er altså kun, når Socialdemokratiet er i opposition, de er villige til at bruge penge til glæde for de studerende. Og det er også kun, når Socialdemokratiet er i opposition, det kan lade sig gøre, for når de er i regering, bruger de pengene til alt muligt andet.

Jeg synes ikke, det er rimeligt at sige, at vi bare kunne have lavet forlig på grundlag af Socialdemokratiets forslag. Vi har gjort alt, hvad vi kunne, i halvandet år for at appellere til især Socialdemokratiet: Kunne vi dog ikke tale om noget, der kostede noget mindre? Kunne vi dog ikke i stedet tale om noget, der nærmede sig de socialdemokratiske tanker? Dem har vi flere gange sagt at vi da gerne ville kigge på, hvis vi på den måde kunne undgå denne store udgift. Men det ville man ikke.

Hr. Jørgen Estrup siger, at vi var fornærmede, og at vi er umodne. Nej, hr. Jørgen Estrup. Vi er bare ærgerlige over det elendige overbud,

der har været i denne sag. Hr. Jørgen Estrup har overhovedet ikke været villig til at lytte til regeringen på et eneste punkt. Det er der nu bevis for, for på hvilke punkter er der lavet om på hr. Jørgen Estrups forslag? Der er lavet om på det sådan, at det er blevet flere hundrede millioner kroner dyrere.

Det vil sige, at hr. Jørgen Estrup altså har bøjet sig mod SF og derved totalt har vendt ryggen til regeringen og overhovedet ikke været til at snakke med for regeringen. Det er meget symbolsk, at den sidste forhandling i mit kontor endte med, at jeg lige så godt kunne gå ud og læse avis, for man var bedøvende ligeglad med, hvad regeringspartierne mente om sagen.

Hr. Jørgen Estrup har ikke været åben over for regeringen. Han har logret for SF. Han har i den sidste fase givet 300 mio. kr. ekstra, og så siger han, at det er, fordi vi er sure osv. Jeg har været villig til næsten hvad som helst bare for at spare et beløb, uanset hvor lille. Det ved hr. Jørgen Estrup. Der har jo været mange faser i denne sag. Så når han bøjer sig mod SF i stedet for mod regeringen, har han altså ikke grund til at undre sig over, at vi er lidt ærgerlige.

Der er naturligvis elementer i forslaget, vi er tilfredse med. Jeg er glad for, at klippekortsystemet trods alt på en eller anden måde står tilbage. Det er meget populært blandt de studerende, og det er en model, som garanteret vil holde i mange, mange år, og som jeg tror andre lande vil efterligne. Der er i hvert fald adskillige, som har anmeldt deres interesse for at studere det nye danske klippekortsystem.

Vi er selvfølgelig også glade for, at de studerende får en mindre gældsbyrde. Vi er glade for, at der trods alt også efter hr. Erling Olsens bemærkninger her på talerstolen er noget, der i hvert fald skal opfattes som en vis stramning, når det gælder studietiden. Jeg skal gøre alt, hvad jeg kan, for at leve op til de intentioner om stramning af studietiderne, hr. Erling Olsen her nævnte, og som jeg også tror hr. Jørgen Estrup støttede, selv om han ikke gjorde det så detaljeret.

Så der er da ting, vi er glade for, men vi synes, at det er urimelig dyrt, og vi synes især, at de rentelette lån er forkerte. Vi synes, at man burde betale noget mere tilbage, og at renten burde være anderledes.

Dette synspunkt får man inderlig støtte til, hvis man kigger over Øresund til Sverige, hvor